

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om arbetarskyddsförvaltningen samt till vissa lagar som har samband med den

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att en lag om arbetarskyddsförvaltningen skall stiftas. Arbetarskyddsstyrelsen indras som administrativt centralt ämbetsverk och de uppgifter som den har skött överförs huvudsakligen på arbetsministeriet och arbetarskyddsdistriktens byråer. Arbetarskyddsstyrelsens tjänster samt befattningar i arbetsförhållande indras och motsvarande tjänster och befattningar inrättas vid arbetsministeriet och arbetarskyddsdistriktens byråer. Vid arbetsministeriet inrättas en ny avdelning som skall sköta merparten av de av arbetarskyddsstyrelsens uppgifter som blir kvar

inom centralförvaltningen. Beslutanderätt från centralförvaltningen överförs på arbetarskyddsdistriktens byråer i enlighet med principerna för resultatstyrning. Arbetsministeriet styr arbetarskyddsdistriktens arbetarskyddsbyråer direkt genom att på basis av förhandlingar sätta resultatmål för dem.

Det föreslås dessutom att 11 andra lagar skall ändras.

Propositionen ansluter sig till budgetpropositionen för 1993 och avses bli behandlad i samband med den.

Lagarna avses träda i kraft den 1 mars 1993.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

	Sida		Sida
ALLMÄN MOTIVERING	3	2. Närmare stadganden och bestämmelser	8
1. Propositionens samhälleliga betydelse	3	3. Ikraftträdande	9
1.1. Mål	3	LAGAR	10
1.2. Medel	3	1. Lag om arbetarskyddsförvaltningen	10
2. Nuläge och ärendets beredning	4	2. Lag om ändring av lagen om tillsynen över arbetarskyddet och om sökande av ändring i arbetarskyddsärenden	11
2.1. Nuläge	4	3. Lag om ändring av 20 a § arbetstidslagen	12
2.1.1. Lagstiftningen	4	4. Lag om ändring av 12 b § lagen om arbetstiden inom handelsrörelser och kontor	13
2.2. Beredningskedjen och beredningsmaterial .	5	5. Lag om ändring av 9 § 1 mom. lagen om arbetsrådet och om undantagstillstånd inom arbetarskyddet	13
2.2.1. Beredningsorgan	5	6. Lag om ändring av 64 § lagen om olycksfalls- försäkring	14
2.2.2. Remissinstanser	5	7. Lag om ändring av 9 och 10 §§ lagen om skogs- och flottningsarbetares sambostäder	14
2.2.3. Propositionens verkningar i fråga om organisation och personal	5	8. Lag om ändring av 2 § lagen om kollektivavtal	14
2.2.4. Propositionens ekonomiska verk- ningar	5	9. Lag om ändring av 28 § lagen om kommunala tjänstekollektivavtal	15
DETALJMOTIVERING	6	10. Lag om ändring av 21 § lagen om den evange- lisk-lutherska kyrkans tjänstekollektivavtal ...	15
1. Motivering till lagförslagen	6	11. Lag om ändring av 20 § sjöarbetstidslagen ...	16
1.1. Lagen om arbetarskyddsförvaltningen ...	6	12. Lag om ändring av 30 § semesterlagen för sjömän	16
1.2. Lagen om tillsynen över arbetarskyddet och om sökande av ändring i arbetar- skyddsärenden	6	BILAGA	17
1.3.—1.4. Arbetstidslagen och lagen om arbets- tiden inom handelsrörelser och kon- tor	7	Parallellteksterna	17
1.5. Lagen om arbetsrådet och om undantags- tillstånd inom arbetarskyddet	8		
1.6. Lagen om olycksfallsförsäkring	8		
1.7. Lagen om skogs- och flottningsarbetares sambostäder	8		
1.8.—1.12. Lagarna om kollektivavtal, kom- munala tjänstekollektivavtal, den evangelisk-lutherska kyrkans kol- lektivavtal, sjöarbetstidslagen och semesterlagen för sjömän	8		

ALLMÄN MOTIVERING

1. Propositionens samhällliga betydelse

1.1. Mål

Både utvecklingen i arbetslivet och förnyelsen av den allmänna förvaltningsstrukturen ställer nya krav på arbetarskyddsförvaltningens organisation och styrsystem.

Förändringarna i arbetslivet har framkallat behov av nya arbetsmetoder inom arbetarskyddsförvaltningen. Vid reformarbetet har särskild uppmärksamhet fäst vid behovet av att öka och utvidga det utvecklingsarbete som utförs i form av projekt i vilka arbetsplatser och sakkunnig tillsammans. Samtidigt kommer en av de viktigaste uppgifterna också i fortsättningen att vara att övervaka arbetsmiljön i syfte att minska antalet olyckor inom alla produktionsområden.

Vid utvecklandet av arbetsmiljön har man under de senaste åren i högre grad än tidigare dryftat mera omfattande problem i anslutning till trivseln i arbetet, psykisk belastning och ledning samt sätten att organisera produktionen, och vilken betydelse dessa problem har för företagets framgång och människornas välbefinnande. Behovet av att lösa dessa problem accentueras av att arbetskraften blir äldre och går i pension, nya högtutbildade åldersklasser blir i majoritet på arbetsmarknaden och den utländska arbetskraften så småningom ökar.

Inom arbetsförvaltningen måste man kunna förutspå och beakta den framtida utvecklingen genom att överföra resurser till den aktiva utveckling av arbetsmiljön som äger rum inom företag och på arbetsplatser. Detta innebär i praktiken att innehållet i övervaknings- och inspektionsverksamheten utvecklas så att effektiviteten förbättras. Arbetsmiljön i finländska företag och offentliga organisationer borde ytterligare kunna förbättras. De sociala motstridigheterna i arbetssamfundet borde fås att minska. När dessa mål syns det i form av klart bättre arbetsduglighet och arbetsmotivation och i att arbetslagarnas benägenhet att gå i pension minskar.

Behovet av att utveckla den offentliga för-

valtningen har under de senaste åren påskyndats av den offentliga ekonomins finansieringskris. Högre produktivitet samt lönsamhetskrav framhävs vid sidan av utvecklandet av servicekvaliteten. Man övergår från centraliserad norm- och budgetstyrning till styrning som sker med hjälp av resultatmål. Vid resultatstyrning flyttas ansvaret för en effektiv serviceproduktion som beaktar kundernas berättigade förväntningar och krav över på "främsta linjen".

I programmet för Esko Ahos regering sätts som mål att reducera centralförvaltningen bl.a. genom att funktionella centrala ämbetsverk ombildas till affärsverk eller indras. Beträffande regionalförvaltningen konstateras i regeringsprogrammet att den statliga mellaninstansförvaltningen minskas och överlappande funktioner upplöses. Den splittrade distriktsförvaltningen sammanförs. Enligt det programbeslut om revidering av den offentliga sektorn som statsrådet fattade den 7 maj 1992 gör regeringen förvaltningen mindre tungrodd och överför beslutanderätt från centralförvaltningen till regional- och lokalförvaltningen. I detta syfte utformas ministeriernas och den övriga centralförvaltningens organisationsstrukturer och verksamhetsformer på nytt, utgående från särskilda utredningsprojekt. Målet är enligt nämnda beslut i regel en centralförvaltning i ett enda steg så att centralförvaltningens administrativa beslutanderätt i fråga om den underlydande förvaltningen i allmänhet endast utnyttjas av ministerierna och att beredningen i statsrådet är effektiv och högklassig.

I samband med projektet för rationalisering av centralförvaltningen stannade man för en lösning med en centralförvaltning i ett enda steg utan centrala ämbetsverk. Ministerierna styr den underlydande förvaltningen med ett resultatstyrningssystem som omfattar högst 3—4 organisationer.

1.2. Medel

Det programbeslut som fattats i syfte att reformera den offentliga sektorn förutsätter att

förvaltningen skall göra ett bättre resultat och höja sin produktivitet. Likaså kräver behoven att utveckla arbetslivet en resultatrikare verksamhet än tidigare, trots att resurserna för den offentliga förvaltningen minskar.

Genom att arbetarskyddsstyrelsen indras och dess uppgifter överförs på ministeriet och arbetsskyddsdistriktens byråer blir resultatet en centralförvaltning i ett enda steg. Samtidigt överförs beslutanderätt från centralförvaltningen till regionalförvaltningen. De särskilda arbetarskyddsdistrikten för skogs- och jordbruk sammanslås med de allmänna arbetarskyddsdistrikten och deras personal förflyttas till de allmänna arbetarskyddsdistrikten. Cheferna för arbetarskyddsdistrikten för skogs- och jordbruk har inte haft någon särskild distriktschefstjänst, utan till uppgiften har förordnats någon meriterad tjänsteman vid distriktet. Förordnandet förfaller samtidigt som distriktet sammanslås. Genom att beslutanderätten delegeras, en förvaltningsinstans försvinner och distriktet sammanslås kommer man ifrån överlappande behandling av ärenden och resurshushållningen förbättras. Sålunda förbättras möjligheterna att minska de administrativa utgifterna i synnerhet inom centralförvaltningen. Då uppgifterna minskar kan en mera betydande del av de personalnedskärningar som regeringen fattat beslut om företas inom centralförvaltningen och de resurser som serviceproduktionen kräver tryggas inom regionalförvaltningen.

I enlighet med resultatstyrningssystemet styr arbetsministeriet arbetarskyddsdistriktens byråer direkt och sätter på basis av förhandlingar resultatmål för dem.

För de uppgifter som överförs till arbetsministeriet från arbetarskyddsstyrelsen inrättas en ny avdelning. Avdelningens viktigaste uppgift kommer att vara att verkställa tillsynen över arbetarskyddet och att utveckla den. En viktig uppgift blir dessutom att utveckla olika sätt att reformera innehållet i övervaknings- och inspektionsverksamheten samt att utveckla det arbete som sker i form av forskning, utveckling och konsultation. Avdelningen sköter om det samarbete som uppgifterna förutsätter med arbetsmarknadsorganisationerna samt om det internationella samarbete som faller inom avdelningens område.

Personalen vid arbetarskyddsstyrelsen, som indras, erbjuds möjlighet att övergå till uppgifter vid arbetarskyddsdistriktet eller arbetskraftsdistriktsbyråerna eller arbetskraftsby-

råerna. Då tjänsterna indras erbjuds en del av tjänstemännen möjlighet att med stöd av sina löneavtal gå i pension. De anställda som inte förflyttas till ovan nämnda andra verksamhetsenheter inom arbetsförvaltningen och inte går i pension och under 1992 inte har uppförts på indragningsstat, förflyttas till arbetsministeriet. Omplaceringarna, pensions- och indragningsstatslösningarna äventyrar inte de resurser som krävs för ledningen och utvecklandet av arbetarskyddsverksamheten.

2. Nuläge och ärendets beredning

2.1. Nuläge

2.1.1. Lagstiftningen

Organisationen av arbetarskyddsförvaltningen baserar sig på lagen om arbetarskyddsförvaltningen (574/72) som gavs 1972. Enligt nämnda lag leds, övervakas och sköts arbetarskyddsförvaltningen av arbetarskyddsstyrelsen, som är ett centralt ämbetsverk under arbetsministeriet. För regional handledning och inspektion av arbetarskyddet är landet indelat i arbetarskyddsdistrikt, som bestäms av statsrådet. I varje arbetarskyddsdistrikt finns en arbetarskyddsbyrå. Utöver dessa allmänna arbetarskyddsdistrikt är landet indelat i arbetarskyddsdistrikt för skogs- och jordbruk. De allmänna arbetarskyddsdistrikten motsvarar länen. Det finns tre arbetarskyddsdistrikt för skogs- och jordbruk, Södra Finlands (Helsingfors), Mellersta Finlands (Kuopio) och Norra Finlands (Uleåborg) arbetarskyddsdistrikt för skogs- och jordbruk.

Närmare stadganden om arbetarskyddsförvaltningen har getts 1991 i förordningen om arbetarskyddsförvaltningen (486/91). Vid arbetarskyddsstyrelsen finns en utvecklingsavdelning, en tillsynsavdelning, en produkttillsynsavdelning och en administrativ avdelning. Dessutom finns som besvärinstans en tillsynsnämnd vid arbetarskyddsstyrelsen.

Arbetarskyddsstyrelsen leder och övervakar arbetarskyddsdistriktens arbetarskyddsbyråer samt arbetarskyddsbyråerna inom arbetarskyddsdistriktet för skogs- och jordbruk, vilka lyder under den.

Vid arbetarskyddsstyrelsen finns 137 tjänster och befattningar samt uppgifter i arbetsförhåll-

lande. Vid arbetarskyddsdistriktens byråer finns 495 tjänster och befattningar samt uppgifter i arbetsförhållande.

2.2. Beredningsskeden och beredningsmaterial

2.2.1. Beredningsorgan

Arbetsministeriet tillsatte den 8 november 1991 en arbetsgrupp med uppgift att definiera vilket läge som eftersträvas för arbetarskyddet och arbetarskyddsförvaltningen år 2000, utgående från de viktigaste målen för utvecklandet av arbetarskyddet och arbetslivet. Arbetsgruppen bestod av tjänstemän vid arbetsministeriet och arbetarskyddsförvaltningen. Sekreterare för arbetsgruppen var en utomstående konsult. Arbetsgruppen definierade det eftersträvide läget för arbetarskyddet och arbetarskyddsförvaltningen år 2000. Till sitt förfogande hade arbetsgruppen de riktlinjer för utvecklandet av förvaltningen som föreslagits av arbetsmiljökommittén (kommittébetänkande 1991:37).

I budgeten för 1992 gavs arbetsministeriet i uppdrag att utreda om det är ändamålsenligt att arbetarskyddsstyrelsen är ett centralt ämbetsverk och att överväga alternativa organisatoriska lösningsmodeller. Därtill skulle det utredas hur funktionerna inom arbetskraftsdistrikten och arbetarskyddsdistrikten skulle samordnas. För uppgiften tillsattes en särskild utredningsman som skulle bedöma hur ändamålsenligt det är att arbetarskyddsstyrelsen är ett centralt ämbetsverk och undersöka alternativa organisatoriska lösningsmodeller samt möjligheterna och behoven att samordna funktionerna inom arbetskraftsdistrikten och arbetarskyddsdistrikten. Dessutom skulle utredningsmannen utgående från utredningarna utarbeta ett förslag till ny lösningsmodell för arbetarskyddsförvaltningens organisation samt ett förslag till samordning av arbetskraftsdistrikten och arbetarskyddsdistrikten. Utredningsmannens arbete dirigerades så att däri bl.a. skulle beaktas förslagen från den tjänstemannaarbetsgrupp som definierat det eftersträvide läget för arbetarskyddet och arbetarskyddsförvaltningen år 2000. Samtidigt tillsatte arbetsministeriet en trepartsarbetsgrupp som med beaktande av förslagen från den utredningsman som tillsatts för att utreda organisationsförändringen inom arbetarskyddsförvalt-

ningen och andra synpunkter som inverkar på saken skulle ge ett förslag till hur förvaltningsorganisationen kunde utvecklas.

Efter nämnda utredningar och förhandlingar med arbetsmarknadsorganisationerna stannade rådet för arbetsärenden för en lösning som innebär att arbetarskyddsstyrelsen indras och en ny avdelning inrättas vid arbetsministeriet.

Organisationsreformen inom arbetarskyddsförvaltningen har behandlats i arbetarskyddsstyrelsens samarbetsorgan, arbetarskyddsstyrelsens direktion och i samarbetskommittén för arbetarskyddsförvaltningen som finns i samband med arbetsministeriet.

2.2.2. Remissinstanser

Inga särskilda utlåtanden har begärts om propositionen, utan de olika instansernas uppfattningar har inhämtats under beredningsskedet. Besvärssystemet har diskuterats med justitieministeriet.

2.2.3. Propositionens verkningar i fråga om organisation och personal

Genom propositionen reformeras arbetarskyddsförvaltningens organisation så att verksamheten vid arbetarskyddsdistriktens arbetarskyddsbyråer styrs av arbetsministeriet i enlighet med resultatstyrningssystemet. Det centrala ämbetsverket inom arbetarskyddsförvaltningen indras.

På grund av indragningen av arbetarskyddsstyrelsen beräknas fem till tio tjänstemän med avtalslön, vilkas tjänster indras, gå i pension. Från arbetarskyddsstyrelsen beräknas fem till tio tjänstemän förflyttas till arbetarskyddsbyråerna, arbetskraftsdistriktsbyråerna, arbetarskyddsbyråerna och andra förvaltningsområden. I anslutning till organisationsreformen har 11 tjänster inom arbetarskyddsförvaltningen indragits och tjänsteinnehavarna uppförts på indragningsstat.

2.2.4. Propositionens ekonomiska verkningar

Genom organisationsändringen kan ca fem milj. mk sparas i omkostnader för arbetsförvaltningen. Inbesparingen uppstår huvudsakligen i löneutgifterna för de tjänster som indras.

Inbesparingar uppstår också genom att administrativa publikationer och personaltidningar sammanslås och genom att gemensam personalutbildning ordnas i större utsträckning än tidigare samt i arbetet med att utveckla data-systemen.

Upplösningen av överlappande administrativa funktioner frigör årsverken för andra ändamål, vilket skapar möjligheter till ytterligare inbesparingar då tjänster blir lediga och kan indras och personer som frigörs vid organisationsreformen kan placeras i dessa uppgifter.

DETALJMOTIVERING

1. Motivering till lagförslagen

1.1. Lagen om arbetarskyddsförvaltningen

1 §. Arbetsministeriet leder arbetarskyddsförvaltningen. Arbetarskyddsstyrelsens uppgifter överförs huvudsakligen på ministeriet, delvis på arbetarskyddsdistriktens byråer.

2 §. Arbetarskyddsdistriktens byråer skall i större utsträckning än för närvarande ansvara för främjandet av arbetarskyddet genom att utveckla och planera de åtgärder som säkerheten i arbetet och hälsan i synnerhet inom det egna området kräver vid sidan av de åtgärder och arbetsmetoder som ministeriet utvecklar.

Till arbetarskyddsförvaltningens viktigaste uppgifter hör fortfarande att verkställa tillsynen över arbetarskyddet. Dess innehåll utvecklas i syfte att öka effektiviteten.

Med stöd av Internationella arbetsorganisationens gällande konvention nr 81 (FördrS 44/49) utför arbetarskyddsförvaltningen sina inspektionsuppgifter oberoende av regeringsbyten och ovidkommande utomstående påverkningar.

Arbetsministeriet leder arbetarskyddsförvaltningen genom resultatstyrning. De resultatmål som skall sättas för tillsynen över arbetarskyddet bereds av den nya avdelning som inrättas vid ministeriet. Resultatmålen för arbetarskyddsdistriktens byråer sätts vid förhandlingar mellan distriktet och ministeriet.

3 §. Statsrådet skall bestämma arbetarskyddsdistriktens verksamhetsområden. Likaså skall statsrådet bestämma på vilka orter det skall finnas arbetarskyddsbyråer. Avsikten är att inte företa några ändringar i den regionala indelningen eller i arbetarskyddsbyråernas placering.

Avsikten är att inte längre upprätthålla särskilda arbetarskyddsdistrikt för skogs- och

jordbruk, eftersom det är mera ekonomiskt att sköta uppgifterna i samband med de allmänna arbetarskyddsdistriktet.

4 §. För trepartssamarbetet skall i samband med ministeriet finnas en arbetarskyddsdelegation. Den skall behandla principiella arbetarskyddsfrågor, ett enhetligt arbetarskydd och främjande av arbetarskyddet i allmänhet. Delegationen skall behandla betydande författningsberednings-, utvecklings-, planerings- och uppföljningsprojekt som bereds vid ministeriet samt allmänna verksamhetslinjer och praktiska mål samt inriktning av resurserna för främjande av arbetarskyddet. Om delegationens uppgifter och sammansättning stadgas närmare genom förordning. I samband med arbetarskyddsdistriktet skall fortfarande finnas arbetarskydds nämnder som tillsätts av arbetarskyddsdistriktets byrå. Om deras uppgifter och sammansättning skall i tillämpliga delar gälla vad som skall stadgas om den delegation som finns i samband med ministeriet.

1.2. Lagen om tillsynen över arbetarskyddet och om sökande av ändring i arbetarskyddsärenden

I lagen ingår grundläggande stadganden om förfarandet vid tillsynen över arbetarskyddet, samarbete och rättsskydd i anslutning därtill.

I lagen företas en teknisk ändring i 13 § 2 mom., 20 §, 21 § 2 mom. och 23 a §, som utvisar att arbetarskyddsstyrelsen uppgifter överförs på arbetsministeriet. Lagens 10 § 3 mom. och 27 § har förlorat sin praktiska betydelse och det föreslås därför att de skall utgå.

16 §. Enligt 16 § 1 mom. har förrättaren av inspektionen rätt att förbjuda farligt arbete. Inspektörens beslut har understållts arbetarskyddsstyrelsen som har fastställt eller annars

behandlat förbudet. Arbetarskyddsstyrelsens beslut är det första överklagbara avgörandet som man har kunnat söka ändring i hos högsta förvaltningsdomstolen. Årligen har ca 50—70 beslut om förbud fattats. Åren 1988—90 fattades exceptionellt många beslut, 100—143 st. För närvarande håller antalet åter på att stabiliseras. Driftsförbud har under arbetarskyddsstyrelsens hela verksamhetstid överklagats endast åtta gånger hos högsta förvaltningsdomstolen.

Förfarandet med driftsförbud har stabiliserats. Förbuden har gällt situationer som med skäligen åtgärder genast har kunnat rättas till. Arbetsgivaren har mycket sällan kommit med svaromål mot ett förbud eller uttryckligen motsatt sig förbudet. Med tanke på rättsskyddet finns det alltså inget behov av att underställa arbetsministeriet ett beslut om förbud och det kan inte heller annars anses ändamålsenligt med tanke på sakens natur. Till ministeriernas uppgifter hör inte att fungera som besvärinstans. Inspektörens förbud skall på hans framställning kunna fastställas av arbetarskyddsdistriktets chef eller någon annan person som i arbetsordningen har förordnats till uppgiften. Detta beslut skall kunna överklagas på samma sätt som arbetarskyddsbyråns andra beslut. Den föreslagna ändringar påskyndar och förenklar förfarandet.

18 §. Arbetarskyddsbyråns beslut har kunnat överklagas hos arbetarskyddsstyrelsen. Besvärstillstånd i fråga om arbetarskyddsstyrelsens beslut har kunnat sökas hos högsta förvaltningsdomstolen. Arbetarskyddsbyråns beslut har i allmänhet varit beslut enligt 15 § varigenom arbetsgivaren vid vite eller vid hot om någon annan påföljd har förpliktats att rätta till bristfälligheter eller missförhållanden i förhållandena på arbetsplatsen. Årligen har i genomsnitt ca 50 beslut fattats. Av dessa har under de senaste åren 15—20 per år behandlats som besvär. Då besluten om förbud på förslaget sätt börjar omfattas av de normala besvärssystemet kan det antas att det efter en övergångsperiod kommer några sådana besvär per år. I år har arbetarskyddsstyrelsen avgjort 14 och för närvarande är fyra besvär anhängiga. Besvärstillstånd hos högsta förvaltningsdomstolen har efter den lagändring som gjordes 1988 sökts i nio fall. I fyra fall har besvärstillstånd inte beviljats. I ett fall har tidsfristen i beslutet förlängts. Fyra ansökningar om besvärstillstånd väntar fortfarande på

avgörande i högsta förvaltningsdomstolen. De beslut som arbetsministeriet fattar i första instans gäller närmast marknadstillsynsförfarandet enligt 15 a—15 e.

Vid utvecklandet av förvaltningen är syftet att klarlägga ministeriets uppgifter vid beredningen av de författningar som behandlas i riksdagen och statsrådet och av statsbudgeten, vid förvaltningsområdets resultatstyrning, förvaltningsområdets beslutsfattande och vid funktionen som förvaltningsområdets samarbetsorgan i internationella frågor. Till dessa uppgifter hör inte att fungera som besvärinstans. Dessutom föreslogs det i samband med projektet för rationalisering av centralförvaltningen ytterligare att de olika besvärorgan som finns i samband med ministerierna skall indras. Sålunda skall besvärsvägen gå via de allmänna förvaltningsdomstolarna, länsrätten och högsta förvaltningsdomstolen. På grund av det ringa antalet fall åsamkas dessa domstolar inte avsevärt mycket extra arbete av ändringen. Den nya innehållsmässiga sakkunskap som länsrätterna behöver fås genom utlåtanden och svaromål som begärs av arbetarskyddsmyndigheterna. För att få mångsidigare sakkunskap kan utlåtanden också begäras av de centrala arbetsmarknadsorganisationerna.

21 §. Arbetarskyddsstyrelsen har fastställt det i 21 § 1 mom. avsedda formuläret för den blankett på vilken arbetsgivarerna har anmält till arbetarskyddets distriktsmyndighet att arbetet inleds. Något särskilt fastställande av formuläret behövs inte längre ur praktisk synvinkel. I fortsättningen är det frivilligt att använda en blankett enligt formuläret som grund för anmälan. Man kan också utveckla en ändamålsenligt allmän blankett för insamlingen av uppgifter eller så kan de enskilda distrikten utveckla egna tillämpningar. Det gällande stadgandet innehåller de väsentliga fakta som krävs av anmälan. Sålunda kan kravet på fastställelse av formuläret strykas i stadgandet.

1.3.—1.4. Arbetstidslagen och lagen om arbetstiden inom handelsrörelser och kontor

Enligt 20 a § arbetstidslagen och 12 b § lagen om arbetstiden inom handelsrörelser och kontor är motorfordonsförare skyldiga att fylla i en körjournal som uppgjorts i enlighet med ett

av arbetarskyddsstyrelsen fastställt formulär. I stadgandena föreslås en sådan ändring att av dem framgår direkt de fakta som på ett väsentligt sätt har hört till det formulär som arbetarskyddsstyrelsen fastställt för körjournalen. Körjournaler enligt formulär som fastställts av arbetarskyddsstyrelsen skall fortfarande kunna användas eller så kan man utreda nya körjournalmodeller som uppfyller kravet i det föreslagna stadgandet. Någon särskild myndighetsfastställelse skall inte längre behövas för körjournalen.

1.5. Lagen om arbetsrådet och om undantags-tillstånd inom arbetarskyddet

I 9 § uppräknas de myndigheter och arbetsmarknadsorganisationer som kan begära arbetsrådets utlåtande om de lagar som avses i 1 §. I stadgandet föreslås en sådan ändring att behörig arbetarskyddsmyndighet skall kunna begära utlåtande. Med arbetarskyddsmyndighet avses arbetarskyddets distriktsmyndighet och arbetsministeriet. Inom arbetarskyddsförvaltningen uppstår behov av att begära utlåtande oftast på grundval av en situation som uppkommit i det praktiska tillsynsarbetet. Därför är det ändamålsenligt att arbetarskyddets distriktsmyndighet vid behov självständigt kan begära utlåtande av arbetsrådet. Inom arbetsförvaltningen kunde man gå till väga så, att arbetsministeriet begär utlåtande om principiella och vittbärande ärenden.

1.6. Lagen om olycksfallsförsäkring

I 64 § 3 och 4 mom. föreslås utöver den ändring som följer av överföringen av arbetarskyddsstyrelsens uppgifter på ministeriet dessutom att ordalydelsen ändras så att den bättre motsvarar nuvarande praxis.

1.7. Lagen om skogs- och flottningsarbetares sambostäder

I 9 och 10 §§ ingår stadganden om det inspektionsförfarande som ansluter sig till tillsynen över att lagen följs och om rätt att genom förordning bestämman om specialmyndigheter. Om tillsynsförfarandet stadgas numera i lagen om om tillsynen över arbetarskyddet

och om sökande av ändring i arbetarskyddsärenden. Om arbetarskyddets distriktsmyndigheter stadgas särskilt. Avsikten är att de arbetarskyddsdistriktsbyråer som fungerat som specialmyndighet för skogs- och jordbruket skall indras på det sätt som anförts i den allmänna motiveringen. Sålunda har stadgandena mist sin betydelse och de kan upphävas med undantag av 9 § 1 mom. Momentets ordalydelse ändras så att den motsvarar nuvarande praxis.

1.8.—1.12. Lagarna om kollektivavtal, kommunala tjänstekollektivavtal, den evangelisk-lutherska kyrkans kollektivavtal, sjöarbetstidslagen och semesterlagen för sjömän

I 2 § lagen om kollektivavtal, 28 § lagen om kommunala tjänstekollektivavtal och 21 § lagen om den evangelisk-lutherska kyrkans kollektivavtal sägs att avtalet skall tillställas arbetarskyddsstyrelsen inom stadgad tid. På grund av organisationsändringen bör avtalen tillställas arbetsministeriet.

På grund av organisationsändringen bör 20 § 1 mom. sjöarbetstidslagen och 30 § 1 mom. semesterlagen för sjömän ändras så att de fastställelser och bestämmelser som avses i stadgandena ges av arbetsministeriet i stället för arbetarskyddsstyrelsen.

2. Närmare stadganden och bestämmelser

Med stöd av 4 § i den föreslagna lagen om arbetarskyddsförvaltningen skall närmare stadganden om arbetarskyddsdistriktens uppgifter och organisation samt befogenhet utfärdas genom förordning.

Förordningen om arbetsministeriet (437/89) ändras på grund av att en ny avdelning inrättas. Där skall stadgas om avdelningens uppgifter och om ändringar i de andra avdelningarnas uppgifter.

Med stöd av 4 § i den lag som föreslås om arbetarskyddsförvaltningen ges en förordning om arbetarskyddsförvaltningen. I den stadgas om bestämmandet av arbetarskyddsdistriktens gränser och de orter på vilka det skall finnas arbetarskyddsbyråer, om arbetarskyddsbyråns uppgifter, om arbetarskyddsbyråns chef och hans uppgifter och resultatansvar, om utnäm-

ning av tjänstemän och deras behörighet. I förordningen skall stadgas om arbetarinspektörer och om den praktiska yrkesarbetserfarenhet som skall krävas av dem samt om samarbete mellan personalen och ledningen.

På grund av organisationsändringen bör ändringar också företas i förordningen om tillsynen över arbetarskyddet (954/73), förordningen om arbetarskyddsdelegationen, arbetarskyddsnämnderna och arbetarskyddsnämndernas undantagstillståndssektioner (692/72), förordningen om skogs- och flottningsarbetares sambostäder (649/67), förordningen om lönegaranti (883/73), förordningen om besättningens bostadsutrymmen ombord på fartyg (518/76), förordningen om tillsynen över arbetarskyddet beträffande personer, vilka icke står i tjänste- eller arbetsavtalsförhållande (324/78), förordningen om explosiva varor (85/80), förordningen om vissa myndigheters uppgifter vid bedömning av den eventuella kancerrisk som ämnen och produkter föranleder (586/85), för-

ordningen om laddare (409/86), förordningen om kosthållningen för besättning ombord på fartyg (601/85), statstjänstemannaförordningen (723/87), förordningen om statliga ämbetsverk och inrättningar som ingår samarbetsavtal (890/88), förordningen om delegationen för sjömansärenden (535/89), förordningen om lönestatistiknämnden för skogsbranschen (16/92) och förordningen om avgifter som skall uppbäras för arbetarskyddsstyrelsens prestationer (761/82).

Utöver ändringarna av förordningarna förutsätter organisationsreformen ändringar i ett otal statsrådsbeslut och vissa ministeriebeslut.

3. Ikraftträdande

Lagarna avses träda i kraft den 1 mars 1993.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

1.

Lag om arbetarskyddsförvaltningen

I enlighet med riksdagens beslut stadgas:

1 §

Arbetarskyddsförvaltningens uppgift är att under arbetsministeriets ledning sköta den regionala handledningen och inspektionen av arbetarskyddet.

2 §

Arbetarskyddsförvaltningen skall för att främja arbetarskyddet

1) utveckla säkerheten och sundheten i arbetet,

2) genom inspektioner och undersökningar övervaka att stadgandena och bestämmelserna om arbetarskyddet efterlevs, när denna uppgift stadgas för arbetarskyddsförvaltningen,

3) dra försorg om de åtgärder som behövs för planeringen och utvecklandet av arbetarskyddet,

4) sköta arbetarskyddets rådgivnings-, informations-, forsknings- och utbildningsverksamhet,

5) ge anvisningar, råd och utlåtanden om tillämpningen av stadgandena och bestämmelserna om arbetarskyddet,

6) ge anvisningar, råd och utbildning i arbetarskyddsfrågor för dem som utför eget arbete, samt planera och utveckla det arbetarskydd som behövs för dem,

7) bedriva intimt samarbete med arbetsgivar- och arbetstagarorganisationerna inom arbetarskyddet, samt

8) dessutom utföra de uppgifter som särskilt stadgas för den.

Arbetsministeriet skall i egenskap av arbetarskyddsmyndighet, utöver vad denna lag stadgar och vad som enligt någon annan lag eller enligt en förordning eller ett beslut åligger den, behandla ärenden som gäller arbetsmiljön, arbetarskydd, anställningsförhållanden och skyldigheten att ordna företagshälsövård och som före den 1 mars 1993 har ankommit på arbetarskyddsstyrelsen eller senare genom lag eller förordning stadgas för arbetsministeriet i egenskap av arbetarskyddsmyndighet.

Arbetarskyddsförvaltningen är oberoende då den utför sin övervakningsuppgift.

3 §

För den regionala handledningen och inspektionen av arbetarskyddet indelas landet i arbetarskyddsdistrikt, vilka bestäms av statsrådet. I varje arbetarskyddsdistrikt finns en arbetarskyddsbyrå.

3 §

För behandling av principiella frågor som angår arbetarskyddet, för förenhetligande och främjande av arbetarskyddet samt för utvecklande av samarbetet på området finns i samband med arbetsministeriet en arbetarskyddsdelegation. Sammansättningen av delegationen bestäms av statsrådet för tre år i sänder. Härvid skall beaktas att de mest representativa arbetsmarknadsorganisationerna och andra instanser som är viktiga för utvecklandet av arbetarskyddet skall vara företrädde. Om delegationens uppgifter och sammansättning stadgas närmare genom förordning.

För de uppgifter som nämns i 1 mom. finns i arbetarskyddsdistrikten en arbetarskyddsnämnd, vars sammansättning bestäms av arbetarskyddsdistriktets byrå. I övrigt gäller angående arbetarskyddsdistriktens arbetarskyddsnämnder i tillämpliga delar vad som stadgas om arbetarskyddsdelegationen.

5 §

Närmare bestämmelser om verkställigheten av denna lag utfärdas genom förordning.

6 §

Denna lag träder i kraft den 1 mars 1993.

Genom denna lag upphävs lagen den 24 juli 1972 om arbetarskyddsförvaltningen (574/72) jämte senare ändringar.

7 §

Vad som stadgas eller bestäms om arbetarskyddsstyrelsen gäller efter att denna lag har trätt i kraft på motsvarande sätt arbetsministeriet.

De ärenden som är anhängiga vid arbetarskyddsstyrelsen överförs på arbetsministeriet när denna lag träder i kraft. Tillsynsnämnden

avgör emellertid de ärenden som är anhängiga där när denna lag träder i kraft.

Innehavarna av tjänster vid arbetarskyddsstyrelsen överförs enligt samtycke till motsva-

rande lämplig tjänst vid arbetsministeriet eller arbetarskyddets distriktsförvaltning.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.

2.

Lag

om ändring av lagen om tillsynen över arbetarskyddet och om sökande av ändring i arbetarskyddsärenden

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen den 16 februari 1973 om tillsynen över arbetarskyddet och om sökande av ändring i arbetarskyddsärenden (131/73) 10 § 3 mom. och 27 §, samt *ändras* 13 § 2 mom., 16 § 2 mom., 18 och 20 §§, 21 § 1 mom. och 2 mom. 2 punkten samt 23 a §, av dessa lagrum 18 och 23 a §§ sådana de lyder i lag av den 16 januari 1987 (29/87), som följer:

13 §

Arbetsgivaren skall meddela arbetarskyddschefens, arbetarskyddsfullmäktigens och vicefullmäktiges namn och adresser till distriktsmyndigheten för arbetarskyddet skriftligen eller såsom arbetsministeriet bestämmer.

16 §

Ett förbud enligt 1 mom. skall omedelbart iakttas, och förrättaren av inspektionen skall ofördröjligen hänskjuta saken till distriktsmyndigheten för arbetarskyddet för avgörande. Distriktsmyndigheten skall behandla ärendet i brådskande ordning.

18 §

I beslut som en distriktsmyndighet för arbetarskyddet har meddelat i egenskap av arbetarskyddsmyndighet får ändring sökas genom besvär hos länsrätten. I beslut av länsrätten i egenskap av besvärmyndighet får den som anser att beslutet kränker hans rätt söka ändring genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen, om högsta förvaltningsdomstolen meddelar besvärstillstånd. Tillstånd kan meddelas endast om det med avseende på lagens tillämpning i andra liknande fall eller med

hänsyn till en enhetlig rättstillämpning är av vikt att saken prövas av högsta förvaltningsdomstolen.

I beslut av arbetsministeriet i egenskap av arbetarskyddsmyndighet får den som anser att beslutet kränker hans rätt söka ändring genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen.

Besvärärenden skall i länsrätten och högsta förvaltningsdomstolen behandlas i brådskande ordning.

20 §

En arbetarskyddsmyndighet kan för förhindrande av tredska som äventyrar arbetets säkerhet och hälsosamhet bestämma att dess beslut skall iakttas trots att ändring har sökts.

21 §

Den som med anlitanande av flera än tio arbetstagare börjar eller ämnar börja låta utföra ett arbete som är avsett att pågå längre tid än en månad är skyldig att i god tid innan arbetet inleds eller, då detta inte är möjligt, senast inom en vecka från arbetets påbörjande, till arbetarskyddsmyndigheten göra anmälan om arbetets art, om tiden när arbetet inleds och om det ungefärliga antalet arbetstagare. Finner arbetarskyddsmyndigheten det nödvändigt, skall anmälan kompletteras med ritningar över arbetslokalerna och övriga utrymmen som är

avsedda för arbetstagarnas bruk samt med uppgifter om sådana maskiner och andra tekniska anordningar samt ämnen, vilka är avsedda att tas i bruk och vilkas användning är förbunden med en väsentlig risk för olycksfall eller yrkessjukdom.

Ovan i 1 mom. avsedd anmälningsplikt gäller likväl ej:

2) arbete i branscher vilka arbetsministeriet anser ändamålsenligt befria från anmälnings- skyldigheten.

23 a §

Gör den arbetstagare som saken gäller eller

arbetarskyddsfullmäktigen inom en månad efter det inspektionen förrättades skriftlig anmärkning till arbetarskyddsmyndigheten om att denna inte vidtagit åtgärder som avses i 15 eller 16 §, fastän i lagen nämnt skäl därtill föreligger skall, om inspektionen inte skall förrättas utanför Finland, utan dröjsmål förrättas ny inspektion.

Denna lag träder i kraft den 1 mars 1993. Arbetarskyddsstyrelsens beslut som är i kraft när denna lag träder i kraft gäller fortfarande, om inte något annat bestäms särskilt.

3.

Lag

om ändring av 20 a § arbetstidslagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras 20 a § 1 mom. arbetstidslagen av den 2 augusti 1946 (604/46), sådant detta lagrum lyder i lag av den 9 juli 1976 (620/76), som följer:

20 a §

Arbetsgivaren skall åt motorfordonsförare i hans tjänst ge en individuell körjournal för kontroll av arbetstiden per dygn. Föraren skall föra körjournalen så att av den framgår när arbets- och vilotider samt pauser börjar och slutar under dygnet. Anteckningen för varje period skall införas i körjournalen genast efter att perioden upphört innan följande period

börjar. I stället för körjournal kan färdskrivare användas.

Denna lag träder i kraft den 1 mars 1993. Arbetarskyddsstyrelsens beslut gällande formuläret för körjournalen vilka är i kraft när denna lag träder i kraft gäller fortfarande, om inte något annat bestäms särskilt.

4.

Lag**om ändring av 12 b § lagen om arbetstiden inom handelsrörelser och kontor**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras 12 b § 1 mom. lagen den 26 maj 1978 om arbetstiden inom handelsrörelser och kontor (400/78), sådant detta lagrum lyder i lag av den 22 december 1978 (1066/78), som följer:

12 b §

Motorfordonsförarens körjournal

Arbetsgivaren skall åt motorfordonsförare i hans tjänst ge en individuell körjournal för kontroll av arbetstiden per dygn. Föraren skall föra körjournalen så att av den framgår när arbets- kör- och vilotider samt pauser börjar

och slutar under dygnet. Anteckningen för varje period skall införas i körjournalen genast efter att perioden upphört innan följande period börjar. I stället för körjournal kan färdskrivare användas.

Denna lag träder i kraft den 1 mars 1993.

5.

Lag**om ändring av 9 § 1 mom. lagen om arbetsrådet och om undantagstillstånd inom arbetarskyddet**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras 9 § 1 mom. 3 punkten lagen den 2 augusti 1946 om arbetsrådet och om undantagstillstånd inom arbetarskyddet (608/48), sådant detta lagrum lyder i lag av den 13 januari 1989 (34/89), som följer:

9 §

Arbetsrådet åligger:

kommunala arbetsmarknadsverket och kyrkans avtalsdelegation avge utlåtanden i frågor som angår tillämpningen av lagar som avses i 1 §.

3) att på begäran av en domstol, en arbetarskyddsmyndighet, arbetsgivarnas eller arbetstägarnas centralorganisationer, finansministeriet,

Denna lag träder i kraft den 1 mars 1993.

6.

Lag**om ändring av 64 § lagen om olycksfallsförsäkring**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras 64 § 3 och 4 mom. lagen den 20 augusti 1948 om olycksfallsförsäkring (608/48), sådana de lyder i lag av den 22 januari 1988 (39/88), som följer:

64 §

Försäkringsanstalterna skall ge arbetsministeriet de uppgifter som behövs för officiell statistik och som gäller olycksfallsanmälningar enligt 39 §.

Social- och hälsovårdsministeriet meddelar vid behov närmare föreskrifter om hur uppgifter skall lämnas.

Denna lag träder i kraft den 1 mars 1993.

7.

Lag**om ändring av 9 och 10 §§ lagen om skogs- och flottningsarbetares sambostäder**

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen den 28 juli 1967 om skogs- och flottningsarbetares sambostäder (344/67) 10 § samt
ändras 9 § som följer:

9 §

Tillsynen över efterlevnaden av denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den ankommer på arbetarskyddsmyndigheterna.

Denna lag träder i kraft den 1 mars 1993.

8.

Lag**om ändring av 2 § lagen om kollektivavtal**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras 2 § 2 och 3 mom. lagen den 7 juni 1946 om kollektivavtal (436/46), sådana de lyder i lag av den 1 december 1989 (1052/89), som följer:

2 §

Den som på arbetsgivarsidan är part i avtalet skall inom en månad efter att det har under-

tecknats tillställa arbetsministeriet en kopia eller teknisk upptagning av avtalet.

Om en arbetsgivare eller förening av arbetsgivare eller av arbetstagare efteråt ansluter sig

till kollektivavtalet eller innehavaren av ett företag enligt 5 § blir part i avtalet, eller om kollektivavtalet upphör att gälla med avseende på några eller alla parter, skall den som på arbetsgivarsidan är part i avtalet inom en månad tillstålla arbetsministeriet en anmälan därom.

Denna lag träder i kraft den 1 mars 1993 och tillämpas på tjänstekollektivavtal som ingås därefter.

9.

Lag

om ändring av 28 § lagen om kommunala tjänstekollektivavtal

I enlighet med riksdagens beslut

ändras 28 § lagen den 6 november 1970 om kommunala tjänstekollektivavtal (669/70), sådant detta lagrum lyder i lag av den 1 december 1989 (1053/89), som följer:

28 §

Kommunala arbetsmarknadsverket skall inom en månad efter att ett tjänstekollektivavtal har undertecknats tillstålla arbetsministeriet en kopia eller teknisk upptagning av avtalet.

Denna lag träder i kraft den 1 mars 1993 och tillämpas på tjänstekollektivavtal som ingås därefter.

10.

Lag

om ändring av 21 § lagen om den evangelisk-lutherska kyrkans tjänstekollektivavtal

I enlighet med riksdagens beslut

ändras 21 § lagen den 20 december 1974 om den evangelisk-lutherska kyrkans tjänstekollektivavtal (968/74), sådant detta lagrum lyder i lag av den 1 december 1989 (1054/89), som följer:

21 §

Kyrkans avtalsdelegation skall inom en månad efter att ett tjänstekollektivavtal har undertecknats tillstålla arbetsministeriet en kopia eller teknisk upptagning av avtalet.

Denna lag träder i kraft den 1 mars 1993 och tillämpas på tjänstekollektivavtal som ingås efter därefter.

11.

Lag**om ändring av 20 § sjöarbetstidslagen.**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras 20 § 1 mom. sjöarbetstidslagen av den 9 april 1976 (296/76) som följer:

20 §

Arbetstidsdagbok

Arbetsgivaren skall på fartyget föra en arbetstidsdagbok, för vilken formuläret fastställs av arbetsministeriet och i vilken anteckningar skall införas senast dagen efter den då arbetet utfördes.

Denna lag träder i kraft den 1 mars 1993.

Arbetskyddsstyrelsen beslut gällande formuläret för arbetstidsdagboken vilka är i kraft när denna lag träder i kraft gäller fortfarande, om inte något annat bestäms särskilt.

12.

Lag**om ändring av 30 § semesterlagen för sjömän**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras 30 § 1 mom. semesterlagen för sjömän av den 1 juni 1984 (433/84) som följer:

30 §

Bokföringsskyldighet

Arbetsgivaren skall ha sådan bokföring över arbetstagarnas semestrar samt till dem betalda semesterlöner och semesterersättningar av vilken framgår arbetsförhållandenas begynnelse-tidpunkter, avbrott i arbetet, arbetsförhållandenas slut, tidpunkterna för semestrarna, löner-nas och ersättningarnas storlek samt de grun-

der enligt vilka semesterns längd samt lönernas och ersättningarnas storlek bestämts. Arbetsministeriet kan bestämma att de uppgifter som avses i detta moment skall införas på en blankett för vilken ministeriet fastställt formulär.

Denna lag träder i kraft den 1 mars 1993.

Helsingfors den 27 november 1992

Republikens President

MAUNO KOIVISTO

Arbetsminister *Ilkka Kanerva*

2.

Lag**om ändring av lagen om tillsynen över arbetarskyddet och om sökande av ändring i arbetskyddsärenden**

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen den 16 februari 1973 om tillsynen över arbetarskyddet och om sökande av ändring i arbetarskyddsärenden (131/73) 10 § 3 mom. och 27§, samt

ändras 13 § 2 mom., 16 § 2 mom., 18 och 20 §§, 21 § 1 mom. och 2 mom. 2 punkten samt 23 a §, av dessa lagrum 18 och 23 a §§ sådana de lyder i lag av den 16 januari 1987 (29/87), som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

10 §

10 §

Social- och hälsovårdsministeriet kan bestämma, att arbetstagarna inom en bransch, inom vilken av samma arbetsgivare anställda arbetstagare i allmänhet arbetar på olika arbetsställen inom ett vidsträckt område, äger rätt att välja en gemensam arbetarskyddsfullmäktig.

(upphävs 3 mom.)

13 §

13 §

Arbetarskyddschefens, arbetarskyddsfullmäktigs och vicefullmäktiges namn och adresser skall arbetsgivare skriftligen meddela distriktsmyndighet för arbetarskyddet eller såsom social- och hälsovårdsministeriet bestämmer.

Arbetsgivaren skall meddela arbetarskyddschefens, arbetarskyddsfullmäktigens och vicefullmäktiges namn och adresser till distriktsmyndigheten för arbetarskyddet skriftligen eller såsom arbetsministeriet bestämmer.

16 §

16 §

Ovan 1 mom. avsett förbud skall omedelbart iakttas, och förrättaren av inspektionen skall ofördröjligen hänskjuta saken till social- och hälsovårdsministeriet för avgörande. Ministeriet skall handlägga ärendet i brådskande ordning.

Ett förbud enligt 1 mom. skall omedelbart iakttas, och förrättaren av inspektionen skall ofördröjligen hänskjuta saken till distriktsmyndigheten för arbetarskyddet för avgörande. Distriktsmyndigheten skall behandla ärendet i brådskande ordning.

18 §

18 §

I beslut av ett arbetarskyddsdistrikts arbetarskyddsbyrå och i beslut av hälsovårdsnämnden i egenskap av arbetarskyddsmyndighet får ändring sökas genom besvär hos arbetarskyddsstyrelsen. I beslut av arbetarskyddsstyrelsen i egenskap av besvärmyndighet får ändring sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdom-

I beslut som en distriktsmyndighet för arbetarskyddet har meddelat i egenskap av arbetarskyddsmyndighet får ändring sökas genom besvär hos länsrätten. I beslut av länsrätten i egenskap av besvärmyndighet får den som anser att beslutet kränker hans rätt söka ändring genom besvär hos högsta förvaltnings-

Gällande lydelse

stolen av den som anser att beslutet kränker hans rätt, om högsta förvaltningsdomstolen meddelar besvärstillstånd. Tillstånd kan meddelas endast om det med avseende på lagens tillämpning i andra liknande fall eller med hänsyn till en enhetlig rättstillämpning är av vikt att saken prövas av högsta förvaltningsdomstolen.

I beslut av arbetarskyddsstyrelsen i ett ärende som den avgjort i första instans får ändring sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen av den som anser att beslutet kränker hans rätt.

Besvärssärenden skall i arbetarskyddsstyrelsen och i högsta förvaltningsdomstolen behandlas i brådskande ordning.

20 §

I social- och hälsovårdsministeriets beslut, som gäller faställelse av ovan i 16 § avsett förbud, kan bestämmas, att beslutet skall lända till efterrättelse oaktat ändring söks.

En likadan bestämmelse kan meddelas i arbetarskyddsmyndighets beslut, vilket gäller förhindrande av ovan i 15 § 2 mom. avsedd tredska som äventyrar arbetets säkerhet och hälsosamhet.

21 §

Den som med anlitan av flera än tio arbetstagare börjar eller ämnar börja låta utföra arbete, som är avsett att pågå längre tid än en månad är skyldig att i god tid innan arbetet inleds eller, då detta icke är möjligt, senast inom en vecka från arbetets påbörjande, till vederbörande arbetarskyddsmyndighet göra anmälan i enlighet med av social- och hälsovårdsministeriet faställt formulär om arbetets art, om tiden för arbetets påbörjande och om det ungefärliga antalet arbetstagare. Finner arbetarskyddsmyndigheten det nödvändigt, skall anmälan kompletteras med ritningar över arbetslokaliteterna och övriga för arbetstagarnas bruk avsedda utrymmen samt med uppgifter om sådana maskiner och andra tekniska anordningar samt ämnen, vilka är avsedda att tagas i bruk och till vilkas användning väsentlig risk för olycksfall eller yrkessjukdom ansluter sig.

Föreslagen lydelse

domstolen meddelar besvärstillstånd. Tillstånd kan meddelas endast om det med avseende på lagens tillämpning i andra liknande fall eller med hänsyn till en enhetlig rättstillämpning är av vikt att saken prövas av högsta förvaltningsdomstolen.

I beslut av arbetsministeriet i egenskap av arbetarskyddsmyndighet får den som anser att beslutet kränker hans rätt söka ändring genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen.

Besvärssärenden skall i länsrätten och högsta förvaltningsdomstolen behandlas i brådskande ordning.

20 §

En arbetarskyddsmyndighet kan förhindrande av tredska som äventyrar arbetets säkerhet och hälsosamhet bestämma att dess beslut skall iakttas trots att ändring har sökts.

21 §

Den som med anlitan av flera än tio arbetstagare börjar eller ämnar börja låta utföra ett arbete som är avsett att pågå längre tid än en månad är skyldig att i god tid innan arbetet inleds eller, då detta inte är möjligt, senast inom en vecka från arbetets påbörjande, till arbetarskyddsmyndigheten göra anmälan om arbetets art, om tiden när arbetet inleds och om det ungefärliga antalet arbetstagare. Finner arbetarskyddsmyndigheten det nödvändigt, skall anmälan kompletteras med ritningar över arbetslokalerna och övriga utrymmen som är avsedda för arbetstagarnas bruk samt med uppgifter om sådana maskiner och andra tekniska anordningar samt ämnen, vilka är avsedda att tas i bruk och vilkas användning är förbunden med en väsentlig risk för olycksfall eller yrkessjukdom.

Gällande lydelse

2) arbete i branscher vilka social- och hälsovårdsministeriet anser ändamålsenligt befria från anmälningsskyldigheten.

23 a §

Gör den arbetstagare som saken gäller eller arbetarskyddsfullmäktigen inom en månad efter det inspektionen förrättades skriftlig anmärkning till arbetarskyddsmyndigheten om att denna inte vidtagit åtgärder som avses i 15 eller 16 §, fastän i lagen nämnt skäl därtill föreligger skall, om inspektionen inte skall förrättas utanför Finland, utan dröjsmål förrättas ny inspektion. Arbetarskyddsstyrelsen skall underrättas om anmärkningen och dess resultat.

27 §

Arbetsgivare skall till ovan i 10 § avsett arbetsställe samt, på arbetarskyddsmyndighets förordnande, även till annat arbetsställe anskaffa en *arbetsplatsbok* i enlighet med av social- och hälsovårdsministeriet fastställd modell för införande av de anteckningar förrättaren av inspektion gör samt för förvarande av arbetarskyddsmyndighets beslut angående arbetsstället och av inspektionsprotokoll.

Arbetsplatsbok skall förvaras så, att den under arbetstid på begäran kan företes för förrättaren av inspektion.

Föreslagen lydelse

Ovan i 1 mom. avsedd anmälningsskyldighet gäller likväl ej:

2) arbete i branscher vilka arbetsministeriet anser ändamålsenligt befria från anmälningsskyldigheten.

23 a §

Gör den arbetstagare som saken gäller eller arbetarskyddsfullmäktigen inom en månad efter det inspektionen förrättades skriftlig anmärkning till arbetarskyddsmyndigheten om att denna inte vidtagit åtgärder som avses i 15 eller 16 §, fastän i lagen nämnt skäl därtill föreligger skall, om inspektionen inte skall förrättas utanför Finland, utan dröjsmål förrättas ny inspektion.

27 §

(upphävs)

*Denna lag träder i kraft den 1 mars 1993.
Arbetarskyddsstyrelsens beslut som är i kraft när denna lag träder i kraft gäller fortfarande, om inte något annat bestäms särskilt.*

3.

Lag**om ändring av 20 a § arbetstidslagen**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras 20 a § 1 mom. arbetstidslagen av den 2 augusti 1946 (604/46), sådant detta lagrum lyder i lag av den 9 juli 1976 (620/76), som följer:

Gällande lydelse

20 a §

Arbetsgivare skall åt motorfordonsförare i hans tjänst giva en individuell körjournal, som uppgjorts i enlighet med av arbetarskyddsstyrelsen fastställt formulär.

Föreslagen lydelse

20 a §

Arbetsgivaren skall åt motorfordonsförare i hans tjänst ge en individuell körjournal för kontroll av arbetstiden per dygn. Föraren skall föra körjournalen så att av den framgår när arbets- och vilotider samt pauser börjar och slutar under dygnet. Anteckningen för varje period skall införas i körjournalen genast efter att perioden upphört innan följande period börjar. I stället för körjournal kan färdskrivare användas.

Denna lag träder i kraft den 1 mars 1993.

Arbetarskyddsstyrelsens beslut gällande formuläret för körjournalen vilka är i kraft när denna lag träder i kraft gäller fortfarande, om inte något annat bestäms särskilt.

4.

Lag**om ändring av 12 b § lagen om arbetstiden inom handelsrörelser och kontor**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras 12 b § 1 mom. lagen den 26 maj 1978 om arbetstiden inom handelsrörelser och kontor (400/78), sådant detta lagrum lyder i lag av den 22 december 1978 (1066/78), som följer:

Gällande lydelse

12 b §

Motorfordonsförarens körjournal

Arbetsgivare skall åt motorfordonsförare i hans tjänst giva en individuell körjournal, som uppgjorts i enlighet med ett av arbetarskyddsstyrelsen fastställt formulär.

Föreslagen lydelse

12 b §

Motorfordonsförarens körjournal

Arbetsgivaren skall åt motorfordonsförare i hans tjänst ge en individuell körjournal för kontroll av arbetstiden per dygn. Föraren skall föra körjournalen så att av den framgår när arbets- kör- och vilotider samt pauser börjar och slutar under dygnet. Anteckningen för varje period skall införas i körjournalen genast efter att perioden upphört innan följande period börjar. I stället för körjournal kan färdskrivare användas.

Denna lag träder i kraft den 1 mars 1993.

5.

Lag

om ändring av 9 § 1 mom. lagen om arbetsrådet och om undantagstillstånd inom arbetarskyddet

I enlighet med riksdagens beslut

ändras 9 § 1 mom. 3 punkten lagen den 2 augusti 1946 om arbetsrådet och om undantagstillstånd inom arbetarskyddet (608/48), sådant detta lagrum lyder i lag av den 13 januari 1989 (34/89), som följer:

Gällande lydelse

9 §

Arbetsrådet åligger:

3) att på begäran av domstol, arbetsministeriet, arbetarskyddsstyrelsen, arbetsgivarnas eller arbetstagarnas centralorganisationer, finansministeriet, kommunala arbetsmarknadsverket och kyrkans avtalsdelegation avge utlåtanden i frågor som angår tillämningen av lagar som avses i 1 §.

Föreslagen lydelse

9 §

Arbetsrådet åligger:

3) att på begäran av en domstol, en arbetarskyddsmyndighet, arbetsgivarnas eller arbetstagarnas centralorganisationer, finansministeriet, kommunala arbetsmarknadsverket och kyrkans avtalsdelegation avge utlåtanden i frågor som angår tillämpningen av lagar som avses i 1 §.

Denna lag träder i kraft den 1 mars 1993.

6.

Lag

om ändring av 64 § lagen om olycksfallsförsäkring

I enlighet med riksdagens beslut

ändras 64 § 3 och 4 mom. lagen den 20 augusti 1948 om olycksfallsförsäkring (608/48), sådana de lyder i lag av den 22 januari 1988 (39/88), som följer:

Gällande lydelse

64 §

Försäkringsanstalterna skall vid behov ge arbetarskyddsstyrelsen de uppgifter som behövs för statistiken och som gäller olycksfallsanmälningar enligt 39 §.

Social- och hälsovårdsministeriet meddelar vid behov närmare föreskrifter om hur uppgifter skall lämnas till det gemensamma organet och arbetarskyddsstyrelsen.

Föreslagen lydelse

64 §

Försäkringsanstalterna skall ge arbetsministeriet de uppgifter som behövs för officiell statistik och som gäller olycksfallsanmälningar enligt 39 §.

Social- och hälsovårdsministeriet meddelar vid behov närmare föreskrifter om hur uppgifter skall lämnas.

Denna lag träder i kraft den 1 mars 1993.

7.

Lag**om ändring av 9 och 10 §§ lagen om skogs- och flottningsarbetares sambostäder**

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen den 28 juli 1967 om skogs- och flottningsarbetares sambostäder (344/67) 10 §
 samt
ändras 9 § som följer:

Gällande lydelse

9 §

Tillsynen över efterlevnaden av denna lag och med stöd därav meddelade bestämmelser ankommer på socialministeriet.

Genom förordning må tillsynen över det skydd i arbete som avses i denna lag, överföras på de yrkesinspektionsmyndigheter som äro förtrogna med skogsbranschen, och må vid bestämmandet av deras verksamhetsdistrikt avvikelse ske från den allmänna distriktsindelningen.

Angående rätt för ovan i 2 mom. avsedda inspektörer att på arbetsplats, i sambostad och till dem hörande byggnader verkställa inspektioner, erhålla handräckning och få av arbetsgivaren för uppgiftens fullgörande erforderliga uppgifter gäller vad i lagen om yrkesinspektion är stadgat.

Hava arbetstagarna bland sig valt en särskild förtroendeman och härom underrättat arbetsgivaren och senast vid inspektionstillfället inspektionsmyndigheten, skall inspektören vid inspektionen höra förtroendemannen.

10 §

Ovan i 9 § 2 mom. avsedd inspektör äger befogenhet att då han finner det nödvändigt skriftligen förbjuda arbetsgivare att efter av honom bestämd skälig tid använda bostad eller stall, såframt icke av honom påyrkade förbättringar och reparationer därförinnan utförts. Innan sådant förbud meddelas, skall arbetsgivaren eller hans företrädare på arbetsplatsen beredas tillfälle att avge förklaring i saken.

Över ovan i 1 mom. nämnt förbud har arbetsgivaren rätt att inom tio dagar efter det han erhållit del därav anföra besvär hos socialministeriet, vars beslut i saken är slutligt. Förbudet anses hava blivit delgivet arbetsgivaren även då hans företrädare på arbetsplatsen bevisligen fått del därav.

Föreslagen lydelse

9 §

Tillsynen över efterlevnaden av denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den ankommer på arbetarskyddsmyndigheterna.

10 §

(upphävs)

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

Polismyndigheterna skola vid behov lämna handräckning för förbudets verkställighet.

Denna lag träder i kraft den 1 mars 1993.

8.

Lag

om ändring av 2 § lagen om kollektivavtal

I enlighet med riksdagens beslut
ändras 2 § 2 och 3 mom. lagen den 7 juni 1946 om kollektivavtal (436/46), sådana de lyder i lag av den 1 december 1989 (1052/89), som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §

2 §

Den som på arbetsgivarsidan är part i avtalet skall inom en månad efter att det har under-tecknats tillställa arbetarskyddsstyrelsen en kopia eller teknisk upptagning av avtalet.

Om en arbetsgivare eller en förening av arbetsgivare eller av arbetstagare efteråt ansluter sig till kollektivavtalet eller innehavaren av ett företag enligt 5 § blir part i avtalet, eller om kollektivavtalet upphör att gälla med avseende på några eller alla parter, skall den som på arbetsgivarsidan är part i avtalet inom en månad tillställa arbetarskyddsstyrelsen en anmälan därom.

Den som på arbetsgivarsidan är part i avtalet skall inom en månad efter att det har under-tecknats tillställa arbetsministeriet en kopia eller teknisk upptagning av avtalet.

Om en arbetsgivare eller förening av arbets-givare eller av arbetstagare efteråt ansluter sig till kollektivavtalet eller innehavaren av ett företag enligt 5 § blir part i avtalet, eller om kollektivavtalet upphör att gälla med avseende på några eller alla parter, skall den som på arbetsgivarsidan är part i avtalet inom en månad tillställa arbetsministeriet en anmälan därom.

Denna lag träder i kraft den 1 mars 1993 och tillämpas på tjänstekollektivavtal som ingås där-efter.

9.

Lag**om ändring av 28 § lagen om kommunala tjänstekollektivavtal**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras 28 § lagen den 6 november 1970 om kommunala tjänstekollektivavtal (669/70), sådant detta lagrum lyder i lag av den 1 december 1989 (1053/89), som följer:

Gällande lydelse

28 §

Kommunala arbetsmarknadsverket skall inom en månad efter att ett tjänstekollektivavtal har undertecknats tillställa arbetarskyddsstyrelsen en kopia eller teknisk upptagning av avtalet.

Föreslagen lydelse

28 §

Kommunala arbetsmarknadsverket skall inom en månad efter att ett tjänstekollektivavtal har undertecknats tillställa arbetsministeriet en kopia eller teknisk upptagning av avtalet.

Denna lag träder i kraft den 1 mars 1993 och tillämpas på tjänstekollektivavtal som ingås därefter.

10.

Lag**om ändring av 21 § lagen om den evangelisk-lutherska kyrkans tjänstekollektivavtal**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras 21 § lagen den 20 december 1974 om den evangelisk-lutherska kyrkans tjänstekollektivavtal (968/74), sådant detta lagrum lyder i lag av den 1 december 1989 (1054/89), som följer:

Gällande lydelse

21 §

Kyrkans avtalsdelegation skall inom en månad efter att ett tjänstekollektivavtal har undertecknats tillställa arbetarskyddsstyrelsen en kopia eller teknisk upptagning av avtalet.

Föreslagen lydelse

21 §

Kyrkans avtalsdelegation skall inom en månad efter att ett tjänstekollektivavtal har undertecknats tillställa arbetsministeriet en kopia eller teknisk upptagning av avtalet.

Denna lag träder i kraft den 1 mars 1993 och tillämpas på tjänstekollektivavtal som ingås efter därefter.

11.

Lag**om ändring av 20 § sjöarbetstidslagen**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras 20 § 1 mom. sjöarbetstidslagen av den 9 april 1976 (296/76) som följer:

Gällande lag

20 §

Arbetstidsdagbok

Arbetsgivare skall på fartyg föra arbetstidsdagbok, vartill formulär fastställs av arbetarskyddsstyrelsen och i vilken anteckningar skall införas senast dagen efter den då arbetet utfördes.

Föreslagen lydelse

20 §

Arbetstidsdagbok

Arbetsgivaren skall på fartyget föra en arbetstidsdagbok, för vilken formuläret fastställs av arbetsministeriet och i vilken anteckningar skall införas senast dagen efter den då arbetet utfördes.

Denna lag träder i kraft den 1 mars 1993.

Arbetarskyddsstyrelsen beslut gällande formuläret för arbetstidsdagboken vilka är i kraft när denna lag träder i kraft gäller fortfarande, om inte något annat bestäms särskilt.

12.

Lag**om ändring av 30 § semesterlagen för sjömän**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras 30 § 1 mom. semesterlagen för sjömän av den 1 juni 1984 (433/84) som följer:

Gällande lydelse

30 §

Bokföringsskyldighet

Arbetsgivaren skall ha sådan bokföring över arbetstagarnas semestrar samt till dem betalda semesterlöner och semesterersättningar av vilken framgår arbetsförhållandenas begynnelse-tidpunkter, avbrott i arbetet, arbetsförhållandenas slut, tidpunkterna för semestrarna, lönerna och ersättningarnas storlek samt de grunder enligt vilka semesterns längd ävensom lönerna och ersättningarnas storlek bestämts. Arbetarskyddsstyrelsen kan bestämma att de

Föreslagen lydelse

30 §

Bokföringsskyldighet

Arbetsgivaren skall ha sådan bokföring över arbetstagarnas semestrar samt till dem betalda semesterlöner och semesterersättningar av vilken framgår arbetsförhållandenas begynnelse-tidpunkter, avbrott i arbetet, arbetsförhållandenas slut, tidpunkterna för semestrarna, lönerna och ersättningarnas storlek samt de grunder enligt vilka semesterns längd samt lönerna och ersättningarnas storlek bestämts. Arbetsministeriet kan bestämma att de uppgifter som

Gällande lydelse

uppgifter som avses i detta moment skall införas på en blankett för vilken styrelsen fastställt formulär.

Föreslagen lydelse

avses i detta moment skall införas på en blankett för vilken ministeriet fastställt formulär.

Denna lag träder i kraft den 1 mars 1993.

